

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de maig del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Sr. Vincent ANIÈRE i els magistrats Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit presentat en data 6-4-2018, la representació processal de la Sra. C. A. L. B. formulava demanda pel procediment abreuïat, contra la companyia asseguradora XXX, interessant es dictés Sentència a través de la qual es condemnés aquesta darrera a satisfer a la seva representada la suma de 8.700.- € en concepte d'indemnització per lesions patides, amb imposició a la companyia asseguradora demandada de la totalitat de les costes ocasionades, inclosos honoraris d'advocat, procurador i saig intervinent.

II.- El 4-5-2018, la representació processal XXX contestava la demanda articulada oposant-se a les pretensions de la part demandant tot i sol·licitant es dictés Sentència desestimant les pretensions de l'actora, imposant amb aquesta el pagament de la totalitat de les costes derivades del present litigi.

III.- Després de practicar-se les proves admeses per l'Hble. Sr. Batlle, en data 19-10-2018 es dictava Sentència amb la següent part dispositiva:

"PRIMER.- Estimar parcialment la demanda formulada per la representació processal de la Sra. C. A. L. B. adreçada contra l'entitat asseguradora XXX.

SEGON.- Condemnar a l'entitat XXX a satisfer a l'agent la quantitat de 3.250.- €.

TERCER.- No efectuar una especial condemna en costes processals."

V.- Contra l'esmentada Resolució, interposen recurs d'apel·lació ambdues parts litigants, interessant la seva revocació i es dicti nova Sentència per aquesta Sala que aculli íntegrament les pretensions que respectivament havien articulat en els seus escrits rectors, el tot amb imposició de les costes generades en aquesta alçada.

VI.- En dates 28-2-2019 i 1-3-2019 les parts recurrents han presentat els corresponents escrits de conclusions responsives en relació al recurs d'apel·lació articulat d'advers.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA

FONAMENTS DE DRET

I.- Resulta degudament acreditat que el dia 20-2-2017 la Sra. L. baixava a peu per la voravia esquerra (segons el seu sentit de marxa) de la carretera de La Comella d'Andorra la Vella, amb intenció de creuar la carretera, pel pas de vianants existent a alçada dels establiments XXX. No obstant, de manera immediatament anterior al lloc on s'ubica aquest element viari i al damunt de la voravia es trobava estacionat, el vehicle marca Seat, model Inca matrícula F-8697 assegurat prop de la companyia XXX. En no poder continuar descendint per la vorera, la Sra. L. va baixar a la calçada per tal d'accedir al pas de vianants, moment en que va ser envestida per la motocicleta XXX, que circulava per la via en sentit ascendent, patint per raó del cop sofert diferents lesions.

En considerar que la responsabilitat de l'accident requeia en exclusiva en el conductor del vehicle Seat, la representació processal de la Sra. L. articulava una demanda contra la seva companyia asseguradora reclamant la seva condemna a alçada de la suma de 8.700.- €.

La companyia asseguradora demandada s'oposava a la demanda negant que les lesions patides per la demandant fossin atribuïbles a cap imprudència del conductor del vehicle que assegurava, sostenint que al seu criteri la causa exclusiva de les mateixes eren imputables al conductor de la motocicleta immersa en l'accident. Subsidiàriament discutia els imports i conceptes reclamats de contrari.

La Sentència dictada estima parcialment la demanda a alçada de la suma de 3.250.- €. Considera el jutgador "a quo" que el conductor del vehicle Seat havia creat un risc a partir del moment en que s'havia estacionat al damunt de la voravia, impeding la visibilitat de transeünts i conductors, el que permetia imputar-li objectivament una participació en el resultat damnós. No

obstant, afegia que en la producció de l'accident també havia participat de manera decisiva, una imprudència per part del conductor de la motocicleta i alhora de la pròpia Sra. L., considerant però que la responsabilitat que es podia atribuir al conductor del vehicle Seat es situava en el 50%.

I contra aquest pronunciament s'alcen ambdues parts litigants amb fonament als greuges, o motius del recurs d'apel·lació següents.

II.- En primer lloc ambdues parts litigants discrepen de la decisió del jutjador "a quo" en relació a la individualització i fixació de la responsabilitat del Sr. R. (conductor del vehicle Seat estacionat al damunt de la voravia i assegurat per la companyia d'assegurances demandada) en un 50%. En aquest sentit, la representació processal d'aquesta darrera sosté que la causa de l'accident radicava en exclusiva en la imprudència comesa pel mateix. En canvi la representació processal XXX defensa que el Sr. R. no havia tingut cap mena de participació en el resultat lesiu produït.

Als efectes d'atribuir una responsabilitat al conductor del vehicle Seat, resulta necessari que els fets que se li imputen hagin participat decisivament en el resultat danyós amb fonament al qual la demandant exercita la seva acció en responsabilitat extracontractual. Ningú pot negar en aquestes alçades que si la Sra. L. va baixar a la calçada va ser per quan el vehicle indicat impedia o en tot cas dificultava extraordinàriament el pas dels vianants en trobar-se estacionat al damunt de la voravia, en una zona d'influència d'un pas de vianants, contravenint l'art. 32.5 del Codi de Circulació. Aquesta conducta incidia innegablement en la causalitat fàctica, entesa com el conjunt d'elements de fet que han conduït a la producció d'un dany, i així s'assoleix en aplicació del cànon de valoració consistent en la teoria de la "conditio sine qua non", doncs la presència del vehicle al mig de la vorera ha estat un element material necessari per a la producció de les lesions de la Sra. L., sense el qual, les lesions sofertes per la demandant no s'haurien produït. En aquest sentit compartim plenament el raonament del Jutjador "a quo" quan sosté que el comportament del conductor del vehicle va participar a incrementar de manera notòria el risc. En efecte, la presència del vehicle indicat no tant sols exigia que els vianants haguessin de baixar a la calçada per tal de sobrepassar-lo (el que ja per si sol resulta arriscat), sinó que endemés, per la pròpia configuració del vehicle Seat (segons s'observa en el foli 46 es tracta d'un vehicle tipus camioneta d'una alçada d'aproximadament 1,83 metres i 1,70 metres d'amplada), afegia un risc complementari per als vianants alhora de rodejar-lo ateses les dificultats de visibilitat que resultaven en relació a aquelles que podien resultar d'un vehicle turisme estàndard. En aquest context, el requisit relatiu a la culpa del conductor del vehicle assegurat per la companyia demandada es troba caracteritzat, i és que no es pot oblidar que en l'àmbit de la responsabilitat

extracontractual, “in lege aquília et llevíssima culpa venit” (vegi’s en aquest sentit la Sentència d’aquesta Sala de 18-1-1996, recull núm. 501).

No obstant, per tal de descartar la seva responsabilitat, la companyia d’assegurances demandada avança que res obligava a la Sra. L. a baixar a la calçada i que per tal de circumval·lar el vehicle Seat, ho podia haver fet passant entre aquest i la paret de l’edifici dels Magatzems XXX. Cap prova però obra en les actuacions que permeti confirmar aquestes al·legacions, i en aquesta situació el que ha de presumir-se és que si la demandant va tenir que baixar a la calçada va ser per quan no podia contornar el vehicle estacionat d’altre manera.

Establerta la participació del Sr. R. en l’accident patit per l’actora, s’extreu però de l’atestat policial que figura en les actuacions (folis 22 i ss), que en l’accident haurien participat de manera decisiva un cúmul d’imprudències que no tants sols s’atribueixen al conductor del vehicle SEAT, sinó també al conductor de la motocicleta així com a la pròpia víctima. En aquesta eventualitat, el fet de no haver cridat a judici el conductor de la motocicleta, no permet establir la seva eventual participació en el resultat danyós, el que dificulta la tasca d’individualització de la responsabilitat del vehicle assegurat per la demandada. No obstant, el que no sembla ajustat a dret en aquestes alçades és sostenir que la responsabilitat de l’accident sigui exclusivament atribuïble al conductor del vehicle SEAT com ho pretén la Sra. L., doncs en definitiva per a la producció de les lesions sofertes per la mateixa, la imprudència de les altres persones implicades en l’accident resultava també necessària.

Malgrat l’anterior precisió, considerem que en la producció del resultat lesiu, el increment del risc derivat de la imprudència comesa pel Sr. R. resultava decisiu, i participava en major proporció que per la resta d’implicats en l’accident en el resultat damnós patit per la Sra. L.. I no tant sols la seva participació en les lesions ocasionades a la demandant resultava transcendental sinó que fins i tot considerem que el grau de participació en les mateixes era superior al 50% en que la fixa el jutjador “a quo”, resultant més ajustat a les circumstàncies concurrents establir-lo en el 60%.

Escaurà per tant estimar parcialment el primer motiu del recurs d’apel·lació interposat per la Sra. L., tot i desestimant el recurs d’apel·lació interposat per la representació processal de la companyia d’assegurances demandada.

III.- El segon motiu del recurs intervé en relació a les indemnitzacions establertes en la Sentència d’instància.

La representació processal de XXX discrepa de la suma fixada pel jutgador a quo sostenint que per una ipp del 3% la indemnització màxima s'havia de situar en 2.700.- € i el "pretium doloris" (2,5/7) es situava en 2.000.- €. La representació processal de la Sra. L. discuteix exclusivament la suma fixada en concepte d'ipp interessant que es fixés en 4.200.- €.

Recordarem que la Sentència recorreguda valora les seqüeles de l'accident en l'import global de 6.500.- €, que desglossa en 3.000.- € per l'IPP i 3.500.- € en concepte de "pretium doloris".

Segons l'informe pericial adjuntat a la demanda i no discutit en les actuacions, la Sra. L. va patir, per raó de l'accident, una poli contusió sobretot a nivell del colze esquerre però també del membre superior i del membre inferior esquerre. El tractament consistí en la immobilització dels membres afectats. En el moment de la valoració, presentava una limitació dels moviments de flexió plantar i de flexió dorsal i una limitació mínima a nivell del turmell esquerre després de les lesions que va patir en aquest articulació, i que implicava una ipp del 3% (rigidesa moderada de l'articulació tibio-tarsica). En aquest context, la indemnització fixada pel jutgador a quo resulta ajustada a dret i en tot cas aquella suma en que pretén la companyia d'assegurances sigui fixada resulta inferior als valors que han pogut ser establerts per la sala en supòsits anàlegs.

En relació al "pretium doloris", la perit el fixa en 2,5/7 (perjudici entre lleu i moderat) que atribueix a la contusió del colze esquerre, la immobilització i realització de sessions de fisioteràpia resultants, així com per raó de la contusió amb posterior fractura trabecular amb el tractament resultant d'aquest. En aquesta eventualitat, també la indemnització fixada pel Sr. Batlle resulta ajustada als criteris orientatius del Tribunal de Corts vigents en la data i que han de ser ratificats.

IV.- El tercer punt del recurs intervé en relació a les costes, doncs la Sra. L. sol·licita que aquestes siguin imposades a la contrapart. Tampoc aquest motiu del recurs pot prosperar. En efecte, la demanda inicial articulada ha resultat parcialment estimada, i en aquest context la regla del venciment objectiu de la Constitució de Zenó (Codi 7, 51, 5) es veu desplaçada per la de la mitigació (Novel·la 82, capítol X).

V.- Per tot l'exposat, escaurà estimar parcialment el recurs d'apel·lació interposat per la Sra. L. i desestimar el recurs interposat per XXX contra la Sentència de data 19-10-2018, revocant el punt segon de la seva part decisòria disposant en el seu lloc la condemna de la companyia d'assegurances demandada a satisfer a la demandant la suma de 3.900.- € (corresponent al 60% de la quantitat de 6.500.- €).

VI.- La desestimació del recurs articulat per XXX comporta, en mèrits del principi del venciment objectiu, que les costes derivades del mateix en aquesta alçada li hagin de ser imposades.

En relació al recurs articulat per la Sra. L., la seva estimació parcial es traduirà en que no ha de fer-se pronunciament al respecte de les costes resultants.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR parcialment el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. C. A. L. B. i DESESTIMAR el recurs d'apel·lació articulat per la representació processal de XXX contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 19-10-2018, revocant el punt segon de la seva part decisòria en el sentit fixant que XXX ha de satisfer a la Sra. L. la suma de 3.900.- € tot i confirmant els seus restants pronunciaments.

Escau imposar a XXX les costes originades en aquesta alçada pel seu recurs, sense fer pronunciament de les costes derivades del recurs de la Sra. L.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-